

Paraules del jutge Castro

COM A FRUIT DEL FENOMEN DE LA POSTVERITAT, LA SOCIETAT NO PASSA FACTURA PELS COSTOS QUE LA CORRUPCIÓ COMPORTA A L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA, EN BONA PART ATRIBUÏBLE AL PP

La lentitud de la Justícia, es repeteix inútilment, emmalalteix els efectes de la seva acció. Fins i tot s'ha arribat a dir que, si és lenta, ja no és Justícia. Però aquesta qüestió genera, sobretot des de fa uns anys, tanta prosa poètica i tanta filosofia de cantonada que ara no hauria de ser servidor qui encara afegís més material al tedi de la població.

Tanmateix, no puc deixar de preguntar-me si el manteniment de la Justícia, allò que és avaluable en moneda de curs legal, recau en una proporció correcta damunt de totes les esqueses contributives. El contribuent no es fa mala sang per la construcció d'escoles i hospitals a compte dels seus impostos. Una altra cosa és que se senti vexat pel cost i l'opacitat d'aquesta construcció, però no hi ha res de més estimulants, per a la ciutadania, que veure les entrades i sortides de nois i noies d'una escola pública; o la sortida de l'hospital d'algú que han donat d'alta i que hi havia entrat empès. És possible que ningú pagui res de bon gust, però en tot hi ha graus, i pagar les obres públiques percebudes com a obres a favor de la gent no escarrufa tant com donar doblers a Jaume Matas perquè els lliuri a Urdangarín.

I és ben cert, també, que els actes de justícia, quan són convincents, resulten altament confortants. Els exemples no són tants com es podria pensar a primer cop d'ull, perquè les sentències sovint contenen punts enigmàtics i presenten elements de comparació que desconcerten el comú de la gent. O l'escandalitzen. En arribar a la fi del camí dels tribunals, no és infreqüent la inconformitat del ciutadà respecte del veredict definitiu.

Vull dir que la gent no tenim sempre la sensació agradable d'estar contribuint al manteniment d'uns organismes que reten un bon servei a la societat. La Justí-

cia, altre temps al capdamunt de la consideració ciutadana, ara està en zona de descens. I, és clar, ningú no paga a gust o amb discreta resignació un servei que no el satisfà. La Justícia la paguem amb un incòmode sentiment d'obligació afegida (com altres partides pressupostàries malbaratades per la corrupció o per polítiques bel·licoses, etc.).

Dies enrere, el jutge José Castro feia unes declaracions que haurien hagut de ser explosives, però que, en aquest temps de consolidació de la postveritat, han passat de qualsevol manera als llimbs de les sentències que, precisament perquè defineixen millor l'estat de coses, han de ser desactivades amb l'oblit. Es referia al cas Nóos, sobre la durada del qual hi havia hagut queixes per part del Partit Popular —se supo-

sa que per mor de l'erosió que comporta tenir alguns dels seus capitosts tant de temps enfilats als titulars. El jutge replica a aquestes queixes amb unes paraules que demanen el marbre per guanyar solemnitat: "El president i diputats del PP han parlat de molts anys (...) Les coses haurien d'anar més aviat. I, sí, les coses anirien més ràpides si no hi hagués tanta corrupció al PP, si no ens donessin tanta feina". També adduïa altres raons per explicar la lentitud del procés, com són ara les condicions en què treballen els pèrits: "Si envies una cosa a peritatge, prescriu". O la parsimònia "del Tribunal Superior de Justícia de València per veure si s'imputava o no" l'ex-president de la Comunitat Valenciana, el molt honorable Francisco Camps. O de la lentitud de l'Agència Tributària, de manera que el més raonable acaba sent aconseguir a internet la informació necessària per comparar preus. Per si fos menester un toc suplementari de contundència, el jutge José Castro encara deia que els que parlen de lentitud s'haurien de fer la boca neta.

De les paraules del jutge Castro es podria deduir que el PP encareix la Justícia? Les costes no ho cobreixen tot. És clar que no s'han d'oblidar el PSOE, l'antiga CDC, l'antiga UM i altres. D'entre aquests altres, potser hauríem d'assenyalar la quantitat de gent que es querella per salpebrar algun *reality show*, posem per cas. Però, en fi, sobre la preeminència del PP en aquestes qüestions no hi ha un excés de dubtes. La corrupció política per excel·lència està íntimament i sobretot vinculada al PP, per més que els àcids corrosius de la postveritat n'alenteixin el judici polític. Tot plegat, ho paguem vostè i servidor, que no hem rebut ni una corbata de regal.



GUILLEM FRONTERA